

עת"א 13739/07/16 - שמואל קריב נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 13739-07-16 קריב (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני
העותר
שמואל קריב
ע"י עו"ד שרון דניאלי
נגד
המשיב
שרות בתי הסוהר

החלטה

1. העותר הורשע בעבירת רצח ונדון למאסר עולם שנקצב ל- 40 שנים. נושא מאסרו מ- 29.5.90. תום מאסרו שנת 2030. מסווג לקטגוריה ב/1. מאסר שלישי.

2. העותר הגיש עתירה כנגד סירובו של המשיב להחזירו לסבב חופשות. לאחר שמונה לעותר סניגור הוגשה על ידי ב"כ עו"ד שרון דניאלי עתירת אסיר מתוקנת.

3. הרקע העובדתי לעתירה

(1) העותר נידון בשנת 1990 למאסר עולם. ב- 25.3.2014 קצב נשיא המדינה את עונשו של העותר ל- 40 שנות מאסר בפועל.

(2) עובר לקציבת עונשו, בשנים 2000 - 2008 יצא העותר ל- 110 חופשות.

במהלך השנים 2005-2008 יצא העותר לחופשות בהתאם להוראת המעבר בפקודת הנציבות הנוגעת לחופשות (שתוקנה בשנת 2005) לפיה אסירי עולם שעונשם לא נקצב לא יצאו לחופשות, אלא אם יצאו לחופשות טרם תיקון הפקודה.

(3) בשנת 2008 הופסקו חופשותיו של העותר על סמך מידע מודיעיני שהתייחס להפרה של תנאי השחרור ועבירת משמעת בכלא.

(4) על רקע החלטת המשיב להפסיק את חופשותיו, פנה העותר לביהמ"ש המחוזי בת"א (עת"א 2725/08). בהתייחסו למידע שהוצג לעיונו (להלן: המידע) ציין ביהמ"ש בהחלטתו "עם כל הכבוד למידע, אין בו בסיס איתן לשלילת חופשה, יש בו בסיס להצרת והחמרת תנאי חופשה". חרף זאת, החליט ביהמ"ש לא להתערב בהחלטת

המשיב בשל קיומו של מידע נוסף על הפרת משמעת, אך הדגיש כי ראוי שהמשיב ישקול מחדש את עמדתו בעוד מספר חודשים כדי לבחון "האם יש ממש במידע או שמא מדובר בעורבא פרח".

(5) העותר הגיש עתירות נוספות לבהמ"ש המחוזי ולבסוף פנה לביהמ"ש העליון (רע"ב 8617/10). במהלך הדיון בבית המשפט העליון הוצג המידע בפני ביהמ"ש. כב' השופטת חיות ציינה "אלו שברי מידע. המידע הזה בהחלט מצדיק דיון מחדש לאחר חלוף 4 שנים". (דיון מיום 27.6.12).

(6) בשנת 2010 דחה נשיא המדינה את בקשת העותר לקציבת עונשו. מאחר וכך חלה לגביו הוראת המעבר שקבעה שלא תופסקנה חופשותיו של אסיר עולם שעונשו לא נקצב, שיצא לחופשות עובר ליום 30.11.2014 אלא אם נמצא שקיימות נסיבות המצדיקות את הפסקת החופשות או אם הוחלט שלא לקצוב את עונשו. משעלתה טענה זו בבהמ"ש העליון ציין ביהמ"ש כי בנסיבות אלה המידע המודיעיני אינו רלבנטי לצורך הדיון והמליץ לעותר למשוך את העתירה.

(7) בשנת 2014 נקצב עונשו של העותר.

(8) נטען, כי יציאתו של העותר לחופשות בשנת 2000 אושרה לאחר קבלת אישורם של הגורמים הפסיכולוגיים והטיפוליים ובהמלצתו של ד"ר בירגר (מנהל החטיבה לפסיכיאטריה משפטית) לימים מנהל מב"ן.

(9) ב- 25.5.2016 דחתה ועדת אסירי עולם (להלן: הועדה) את בקשתו של העותר לחזור לסבב חופשות.

מכאן העתירה שבפניי.

4. נימוקי העתירה

(1) נטען כי סירובו של המשיב להחזיר את העותר לסבב חופשות היא החלטה בלתי סבירה ועולה ממנה כי ככל שמעמיק ההליך הטיפולי המוצלח של העותר בשב"ס, פוחתים סיכוייו ליציאה לחופשה.

(2) החלטת הועדה מתעלמת מהעובדה כי העותר יצא לחופשות בשנים 2000-2008, ומשנקצב עונשו אין עוד הצדקה למניעת חופשותיו שנשללו ממנו מטעמים שהתבררו בדיעבד כבלתי מוצדקים.

(3) העותר אסיר למופת. במשך 26 שנות מאסרו נרשמו לחובתו שתי עבירות משמעת בלבד.

האחרונה הייתה בשנת 2001.

- (4) בשנים האחרונות השתתף העותר ב- 4 קבוצות טיפוליות וסיים אותן בהצלחה.
- (5) שילובו של העותר בקבוצה טיפולית במשך 9 חודשים (בשנת 2015) וסיומה בהצלחה היו אמורים לחזק את השיקולים התומכים בבקשתו ליציאה לחופשות. (קבוצת אלימות כללית העוסקת בטיפול בשיטת ה-CBT).
- (6) במהלך חופשותיו בשנים 2000-2008, לא נרשמו לחובתו הפרות משמעת ולא נמצא פגם בהתנהגותו.
- (7) הסתמכות הועדה על האבחון הפסיכולוגי שגויה ולא מנומקת.
- (8) אין באבחון הפסיכולוגי הסבר מדוע העותר אינו ראוי לצאת לחופשות חרף העובדה שבשנים 2000-2008 יצא לחופשות על סמך חוות דעת פסיכולוגית קודמת של מנהל מב"ן, ד"ר משה בירגר (החלטה שנבחנה מחדש בעת כל יציאה לחופשה עד שנת 2008).
- (9) בשנים האחרונות, לא הוצג בעניינו של העותר כל חמ"ן שלילי והמידע שהוצג הוא בבחינת "עורבא פרח" לפיכך קביעת הועדה לפיה "עולה חמ"ן שלילי לאורך כל מאסרו ובעבר יצא לחופשות שהופסקו על רקע פעילות עבריינית" היא אמירה מקוממת ואינה נכונה.
- (10) נטען כי הסיבה היחידה המונעת את הוצאתו של העותר לחופשות היא הכחשתו את ביצוע העבירה ואף אם הדבר מעורר קושי זה לא מנע את התהליך הטיפולי והשיקומי המצליח של העותר.
- (11) מסקנתה של גב' מיטל בוזגלו (עו"ס בכלא איילון) מיום 4.5.16 בדו"ח סוציאלי לוועדת אסירי עולם כי "הערכה היא כי נכון להיום טרם בשלו התנאים ליציאתו לחופשות מבחינה סוציאלית" אינה עולה בקנה אחד עם התיאור המפורט בדו"ח המתייחס להתנהגותו ותפקודו של העותר במאסר.
- (12) הדו"ח הסוציאלי, מיום 12.2.14 שהוכן (על ידי ראש תחום עו"ס בכלא איילון (ר/כ לילך שגיא והעו"ס גב' מילי דר מסילה), לצורך הדיון בבקשתו של העותר לקציבת עונשו בפני ועדת השחרורים המיוחדת, סיפק תמונה ברורה של אסיר חיובי המתפקד בכלא ללא רבב והיה אחד מן הגורמים שהוביל להחלטת ועדת השחרורים המיוחדת להמליץ לקצוב את עונשו של העותר.
- מאז יש לזקוף לזכותו השתתפות בקבוצה טיפולית נוספת של 35 מפגשים (CBT) שגם אותה סיים בהצלחה, כפי שעולה ממשוּב הסכום שערכו מנחות הקבוצה עו"ס מירב סופר ועו"ס הילה אוחיון.
- (13) מסקנתם של הפסיכולוגים בדוח האבחון סותרת את התרשמותם של גורמי הטיפול מהעותר

ומסקנותיהם.

(14) הועדה שגתה כאשר נתנה משקל רב לאבחון הפסיכולוגי המכיל אמירות תמוהות שאינן מתיישבות עם עמדתם של גורמי הטיפול ומנחות קבוצת ה- CBT.

(15) כעולה מהדוחות הסוציאליים העותר מצוי בהליך שיקום אינטנסיבי בתוך כתלי בית הכלא והיציאה לחופשה מוצדקת גם מטעמי שיקום.

5. המשיב מתנגד לקבלת העתירה וסומך התנגדותו על החלטת ועדת אסירי עולם מיום 25.5.2016 שלא המליצה על הוצאתו לחופשה.

נטען כי החלטת הועדה ראויה וסבירה והיא נסמכת על מכלול חוות הדעת שהובאו בפניה.

כעולה מכתב התשובה החלטת הועדה נסמכת על האיבחון הפסיכולוגי, גורמי טיפול וגורמי מודיעין. ממכלול חוות הדעת שהובאו בפניה היא התרשמה כי אין הפנמה ותהליך שינוי משמעותי. מדובר בסיכון גבוה הנשקף לסביבה במהלך חופשה. גם באבחון עולים קווים נוקשים. מסוכנותו בינונית, לא ניתן לומר כי נתרם מהתהליך. הועדה התייחסה גם ליתרת מאסרו הארוכה של העותר וציינה שהיא מגבירה את הסיכוי שהעותר לא יתייצב לריצוי יתרת מאסרו בתום החופשה.

דין

6.

(1) בתאריך 29.10.2015, דנה ועדת אסירי עולם, בבקשת העותר לצאת לחופשות, והיא לא המליצה על הוצאתו לחופשות.

(2) בעקבות כך פנה העותר לביהמ"ש בעתירת אסיר (נדונה בפני כב' הנשיא השופט טל). בהמ"ש דחה את העתירה וקבע כי חוות דעת ועדת אסירי עולם הנסמכת על עמדת גורמי הטיפול הינה סבירה ומוצדקת למועד נתינתה (החלטה מיום 6.1.2016).

בהמ"ש הוסיף, כי על פי עמדת גורמי הטיפול גם לאחר השתתפות העותר בקבוצות טיפוליות, רב הנסתר על הגלוי בכל הקשור לנסיבות ביצוע הרצח נושא מאסרו, הוא מנסה להציג תדמית חיובית כך שלא ניתן להתרשם מהתועלת שהפיק מהקבוצה הטיפולית האחרונה שהסתיימה באוקטובר 2015 ונדרש פרק זמן כדי לעקוב אחרי התנהגותו אם פחתה מסוכנותו.

לאור עמדת גורמי הטיפול, החליט ביהמ"ש שמן הראוי שהועדה וגורמי הטיפול יבחנו את החזרת העותר לסבב חופשות, במהלך חודש אפריל 2016, בהתחשב בין היתר, בהיתרמותו מהשתתפותו בקבוצה הטיפולית שהסתיימה ב- 10/2015.

(3) ב- 15.5.2016 נערך לעותר איבחון פסיכולוגי.

(4) ב- 25.5.2016 דחתה ועדת אסירי עולם פעם נוספת את בקשת העותר לצאת לחופשות.

(5) החלטת הועדה נסמכת על מספר אדנים:

א. חוות דעת מודיעינית ממנה עולה קיומו של חמ"ן שלילי לאורך כל מאסרו (בעבר יצא לחופשות שהופסקו על רקע פעילות עבריינית).

ב. חוות דעת גורמי הטיפול.

ג. האבחון הפסיכולוגי.

(6) כעולה מפרוטוקול הועדה, מסוכנותו של העותר עדיין בינונית. מדובר בסיכון גבוה הנשקף לסביבה במהלך החופשה. במהלך מאסרו סירב להשתלב בתוכניות הטיפול שהוצעו לו. רק בשנת 2012 נעתר ושולב בקבוצות טיפול. לא ניתן לומר שנתרם מהתהליך הטיפולי וזאת בשל עמדותיו ומאפייני אישיותו. יתרת מאסרו הארוכה מגבירה את הסיכוי שהאסיר לא יתייצב לריצוי יתרת מאסרו בתום החופשה. הועדה קובעת כי באיזון האינטרסים גובר האינטרס הציבורי, ומכאן שלא ניתן לתת בו אמון.

(7)

א. אקדים ואומר כי לא ירדתי לסוף דעתה של ועדת אסירי עולם, לאיזה חמ"ן שלילי כוונה דעתה כאשר ציינה שקיים בעניינו "חמ"ן שלילי לאורך כל מאסרו". לעותר נרשמו שתי עבירות משמעת במהלך מאסרו (26 שנים) כשהאחרונה שבהן בשנת 2001 וגם זו ספק ידיעה שלילית. ידיעה זו הוצגה בביהמ"ש המחוזי בעת"א 2725/08 וברע"ב 8617/10 בביהמ"ש העליון. בדיון בביהמ"ש המחוזי ציין ביהמ"ש כי "עם כל הכבוד למידע, אין בו בסיס איתן לשלילת חופשה, יש בו בסיס להצרת והחמרת תנאי חופשה".

בדיון בביהמ"ש העליון ציין ביהמ"ש "אלו הם שברי מידע, המידע הזה בהחלט מצדיק דיון מחדש לאחר חלוף 4 שנים".

ללמדנו שביהמ"ש לא סברו שמדובר במידע המצדיק הפסקת חופשות.

המידע (העדכני) שהוצג בפניי במהלך הדיון (המסתיים בספרות 227) טוב היה לו לא הוגש כלל. אין לייחס לידיעה הנ"ל כל משמעות. כעולה מחוות הדעת הסוציאלית העותר נפצע במלחמת יום הכיפורים וכתוצאה מכך שמיעתו נפגמה והוא נעזר במכשיר שמיעה. אוסיף ואומר כי העותר מוכר לי מדיונים שקימתי בעניינו. הוא מתקשה מאד בשמיעה ואני נאלצת להרים את קולי כדי שהוא ישמע את הדברים. אין ספק כי העותר מוכר לכל הגורמים הרלוונטים בכלא והם מודעים

לשמיעתו הלקויה.

ב. עמדת גורמי הטיפול

(1ב) חוות הדעת מ-12.2.2014 (שנחתמה על ידי ר/כ לילך שגיא ומילי דר מסיקה - עו"ס ב/ס איילון). הוגשה לוועדת השחרורים המיוחדת שדנה בקציבת עונשו של העותר. כעולה ממנה, העותר שוהה משנת 2009 באגף סל"ע, עובד במרכז היצרני. ללא דו"חות משמעת. בעבר נעשו ניסיונות לגייסו לטיפול אך הוא סירב בטענה שאינו זקוק לטיפול. בהמשך הביע נכונות. בנובמבר 2012 סיים טיפול של 9 חודשים בקבוצת שליטה בכעסים. על פי חוות הדעת של מנחי הקבוצה דאג להציג פסאדה חיובית.

ביולי 2013 סיים השתתפותו בקבוצת הגיל השלישי (5 חודשים). מחוות דעת של מנחי הקבוצה עולה כי השתתף בכל המפגשים, השתתפותו הייתה רצינית ולוותה במוטיבציה גבוהה לשיתוף האחרים בידע שלו. היה דמות משמעותית בקבוצת הגיל השלישי בדינמיקה הקבוצתית, וקידם תהליכים קבוצתיים: "התרשמות מאדם מופנם, יציב ומאורגן, שקט וממושם מנומס ונעים לשיחה, משתף פעולה עם גורמי הטיפול כשנדרש לכך".

(2ב) בחודשים מרץ-דצמבר 2015 השתתף העותר בקבוצה טיפולית נוספת (CBT) של 35 מפגשים. הקבוצה יועדה לאסירים בעלי רקע של אלימות כללית ומטרתה הקניית כלים להתמודדות יעילה במצבי כעס ותסכול וללא אלימות.

משוב הסיכום (מתאריך 28.12.2015) נחתם על ידי מנחות הקבוצה (עו"ס מירב סופר והילה אוהיון) כעולה מהמשוב "שמואל השתתף בכל מפגשי הקבוצה וניכר כי התנהגותו הייתה רצינית ובעלת מוטיבציה להפיק תועלת מההליך הטיפולי. לציין כי מכחיש את עבירת הרצח המיוחסת לו, אך ביקש להשתלב בקבוצה מתוך מטרה לתחזק הישגיו הטיפוליים עד כה. ניכר כי בידל את עצמו באופן מסוים מהקבוצה מתוך תחושה כי מתמודד כיום, בסיטואציות מורכבות באופן תקין". בהמשך נכתב כי העותר ביטא מודעות ותיאר בהרחבה דפוסי התנהגותו האלימה ושיתף באירועי חיים אחרים בהם נהג באלימות. הוא התייחס למטלות ברצינות והקפיד לבצען. בהמשך "בלטה התחושה כי מדובר באסיר שבא עם האמת שלו ולעיתים, הייתה ניכרת נוקשות מחשבתית". הומלץ להמשיך ולבחון מפעם לפעם את מידת הפנמתו ואת העבודה הקוגניטיבית והאם חל שינוי או הגמשה בתפיסותיו.

(ג) ב- 15.5.2016 נערך לעותר אבחון פסיכולוגי והערכת מסוכנות לצורך דיון עמוד 6

בועדת אסירי עולם.

כעולה מהאבחון, העותר הכחיש את ביצוע העבירה. התייחסותו התמקדה בכשלים במשפט. לדבריו, הורשע רק בשל עברו הפלילי. נטה להטיל את האחריות על גורמי חוץ. על אף שמודה בקיומם של מאפיינים שליליים באישיותו ובהתנהגותו בעבר, הרושם הוא כי זה מן השפה ולחוץ. מתקשה לבטא תובנה לצדדים האלימים בהתנהלותו.

התנהגותו במאסר ללא חריג. לחובתו 2 עבירות משמעת, האחרונה מ-2001. התייחס בביטול לטיפול בשב"ס והדגיש כי השתתפותו היא מטעמים של תיחזוק הידע והניסיון שרכש בעצמו. כשנשאל מה למד, לא הצליח להביא דוגמא לאופן בו הוא מיישם זאת בחייו. הרשים כבעל יכולת וורבלית גבוהה, ביטחון עצמי וכושר שכנוע. אפקט שטחי. שיתף פעולה וענה לכל השאלות.

בפרק הדן בממצאי האבחון נכתב כי בניגוד לאבחון הקודם (מ-5.10.2014) שם לא הייתה עדות לפסיכופתולוגיה, **"באבחון הנוכחי כן עלתה עדות לפסיכופתולוגיה"**. **"כנראה שדפוס המענה שלו מלמד על הגנות לא מוצלחות ולא על רצון לדווח באופן כן על עולמו הפנימי"**. **"לנבדק מאפיינים מתונים של אישיות אנטיסוציאלית"**. **"כלפי חוץ הוא מעלה רושם של אדם שקול, אך לעיתים פועל באימפולסיביות וללא שקילה אמיתית של תוצאות מעשיו"**. **"מאפיינים של אימפולסיביות ואגרסיביות עלו מתיאור הרקע שלו לאורך שנים ארוכות"** עוד נכתב **"בשל המימדים של הכחשה, השלכה, חשדנות ועיסוקו הרב בהפסדים הנגרמים לו, הרי שיכולתו להפיק תועלת מטיפול כיום אינה גבוהה"**.

המסוכנות שלו כיום עודנה בינונית. כעולה מהאבחון הפסיכולוגי, העמדות שלו כלפי טיפול והתובנה הנמוכה שמציג, אינן מביאות אותו לכדי תהליך שיביא להפחתת מסוכנותו, שנותרה בעינה מאז האבחון הקודם, על אף הקבוצה שהשתתף בה לאחרונה. מחזיק בעמדות מצמצמות כלפי הטיפול, הגיע לטיפול עם אג'נדה מגובשת דבר שהקשה עליו להיתרם משמעותית למרות המוטיבציה שהציג. **"עדיין עמדותיו כלפי הטיפול מחלישים את יכולתו להפעיל שינוי פסיכולוגי ולהפחית את מסוכנותו"**.

"התמונה האישיותית מעלה כי מדובר באדם אינטליגנט, וורבלי, בעל כושר שיכנוע אשר מותיר רושם ראשוני חיובי. לצד זאת, עלו מאפייני אישיות אנטיסוציאליים שכללו מרדנות חבויה שאינה מבוטאת בדרכים ישירות, פעלתנות יתר, מעורבות בקטטות ואלימות כחלק מחיפוש ריגושים".

(ד) לדיון בעתירה הוגשה חוות דעת של ר"ת טו"ש רימונים (מיום 8.8.2016). כעולה ממנה "מחוו"ד גורמי הטיפול השונים, שיתף מעולמו הפנימי, עם זאת ניכרת נוקשות חשיבתית. ממשיך להכחיש ביצוע עבירותיו ולא חל כל שינוי ביחס לעמדותיו". חוו"ד מפנה גם למסקנות האבחון הפסיכולוגי ולאור האמור לא הומלץ לחופשות מבחינה סוציאלית.

בהמשך הוגשה הודעת עדכון לגבי מצבו (מיום 24.11.2016). חוות הדעת חוזרת על האמור בחוות הדעת הקודמת ומוסיפה "כמו כן, נערך לנ"ל אבחון פסיכולוגי אשר העלה כי היכולת הכללית של האסיר להפיק תועלת מטיפול אינה גבוהה, הן בשל עמדותיו והן בשל מאפייני אישיותו". לאור האמור, העותר לא הופנה לקבוצות טיפוליות נוספות והמלצת גורמי הטיפול נשארה בעינה. לא מומלץ לחופשות מבחינה סוציאלית.

7. האבחון הפסיכולוגי שהוא הבסיס העיקרי להחלטת הועדה, נעשה בעקבות החלטת בית המשפט מיום 6.1.2016. אז הובא לידיעת בית המשפט כי העותר השתתף בקבוצה הטיפולית CBT, אולם לא היה ברור באותו שלב, האם העותר נתרם ממנה אם לאו. בית המשפט ציין בהחלטה שיש לבחון החזרת העותר לסבב חופשות, בהתחשב בין היתר בהיתרמותו מהשתתפותו בקבוצה הטיפולית שהסתיימה באוקטובר 2015. אותה עת טרם גובשה עמדה לגבי תהליך ההפנמה והיתרמותו מהטיפול.

8. האבחון הפסיכולוגי מבוסס על ראיון קליני, סקירת התיק הסוציאלי, התיק המנהלי, הערכת מסוכנות ואבחון קודם (מ-5.10.2014).

ממצאי האבחון הפסיכולוגי משלימים את האמור בחוות הדעת הסוציאליות ואינם סותרים את האמור בהן. האבחון הפסיכולוגי, כשמו כן הוא. בניגוד לאבחון הקודם, באבחון הנוכחי עלתה עדות לפסיכופתולוגיה. נקבע כי המסוכנות שלו עדיין בינונית. לעותר מאפיינים מתונים של אישיות אנטיסוציאלית.

"העמדות שלו כלפי הטיפול והתובנה הנמוכה שהציג, אינן מביאות אותו לכדי תהליך שיביא להפחתת מסוכנותו, שנתרה בעינה מאז האבחון הקודם, על אף הקבוצה שהשתתף בה לאחרונה".

העותר הגיע לטיפול עם אג'נדה מגובשת, דבר שהקשה עליו להיתרם משמעותית למרות המוטיבציה שהציג והשתתפותו העירנית. **"נראה כי היכולת הכללית שלו כיום להפיק תועלת מטיפול אינה גבוהה, הן בשל עמדותיו והן בשל מאפייני אישיות של הכחשת קושי והשלכתיות גבוהה".**

בניגוד לטיעוני ב"כ העותר, האיבחון הפסיכולוגי אינו מתעלם מתפקודו התקין של העותר בכלא ויש התיחסות לכך שהעותר היה בסבב חופשות עד שנת 2008.

אין בסיס לטענת ב"כ העותר כי הסיבה היחידה המונעת את הוצאתו של העותר לחופשות היא הכחשתו את ביצוע העבירה. הממצאים שפורטו בחוות הדעת של העובדים הסוציאליים ובאיבחון הפסיכולוגי מדברים בעד עצמם.

ב"כ העותר טען כי הסתמכות הועדה על האבחון הפסיכולוגי שגויה ולא פירט. למעט, התיחסותו לקביעה כי לעותר חמ"ן שלילי לאורך כל מאסרו.

לא למותר לציין, כי חוות דעת פסיכולוגיות קודמות שניתנו בעניינו של העותר בשנים 2000-2008 היו רלוונטיות לעת נתינתן. כיום, תיבחן העתירה לאור חוות הדעת העדכניות.

9. סיכומי של דבר, קביעת הועדה לגבי חמ"ן שלילי בעניינו של העותר "לאורך כל מאסרו" שגויה. אבל אין בכך כדי לשמוט את הבסיס מתחת להחלטת הועדה.

החלטת הועדה מבוססת על עמדת הגורמים המקצועיים - גורמי הטיפול והאבחון הפסיכולוגי.

הועדה התרשמה שאין הפנמה ותהליך שינוי משמעותי. ממכלול חוות הדעת מדובר בסיכון גבוה הנשקף לסביבה במהלך חופשה.

לאור האמור לעיל, מצאתי כי החלטת המשיב המבוססת על החלטת ועדת אסירי עולם היא החלטה שקולה וסבירה ואנה מצדיקה את התערבות בהמ"ש.

לא כל שכן שבהמ"ש לא יתערב בשיקול דעתם של הגורמים מקצועיים.

ההחלטה תישלח לב"כ הצדדים.

ב"כ המשיב ידאג להעברת העתק ההחלטה לידי העותר.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ז, 31 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.